

27 Σεπτεμβρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 350/88, 444/88).

-
- Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Πράξη βεβαιωτικού ή πληροφοριακού χαρακτήρα — Υπερωριακά επιδόματα — Απόρριψη αιτήματος για καταβολή τους — Δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά πράξη βεβαιωτική και/ή πληροφοριακή της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου για τη μη αναθεώρηση τέτοιων επιδομάτων για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο — Εγκύκλιος αρ. 818 — Ο Περί Κρατικών Υπαλλήλων (Αύξησης των Μισθών και Συντάξεων) Νόμος Αρ. 155/87. 5
- Αίτηση ακυρώσεως — Προθεσμία — Έναρξη — 75 ημέρες από τη λήψη της επίδικης απόφασης — Σύνταγμα — Άρθρο 146.3. 10
- Οι αιτητές είναι Τελωνειακοί Υπάλληλοι οι οποίοι εργάζονται υπερωρίες που υπολογίζονται με βάση τους σχετικούς κανονισμούς πάνω στον εκάστοτε μισθό της θέσης τους. Με βάση το Νόμο 155/87 ο βασικός μισθός των κρατικών υπαλλήλων αυξήθηκε από 1.8.86 κατά 4%. Οι καθ' ων η αίτηση κατέβαλαν την αύξηση του 4% στις υπερωρίες των αιτητών από 30.6.87 αντί από 1.8.86. Οι αιτητές ήγειραν θέμα καταβολής της αύξησης στις υπερωρίες που εργάστηκαν για την πιο πάνω χρονική περίοδο. Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερ. 11.2.88, απέρριψαν το αίτημα και αναφέρθηκαν στην παράγραφο 4(γ) της Εγκυκλίου του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού ημερ. 6.7.87, σύμφωνα με την οποία η αποζημίωση για υπερωριακή εργασία δε θα αναθεωρηθεί, αναφορικά με την περίοδο από 1.8.86 μέχρι 30.6.87, ημερομηνία δημοσίευσης του Νόμου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Οι αιτητές ζήτησαν αναθεώρηση του αιτήματός τους στις 12.4.88 και οι καθ' ων η αίτηση με 15 20 25

επιστολή του Γενικού Λογιστή της Δημοκρατίας, ημερ. 23.4.88, τους παρέπεμψαν στο περιεχόμενο της επιστολής ημερ. 11.2.88.

5 Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση για απόρριψη του αιτήματος των αιτητών αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν δύο προδικαστικές ενστάσεις:

10 1. Η προσβαλλόμενη πράξη είναι πράξη βεβαιωτικού και/ή πληροφοριακού χαρακτήρα και συνεπώς δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

2. Η προσφυγή ασκήθηκε εκπρόθεσμα και ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τους πιο κάτω λόγους:

20 Η επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερ. 11.2.88, μέσω του Γενικού Λογιστή, δεν περιέχει καμιά νέα απόφαση που να ισοδυναμεί με εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά είναι καθαρά πληροφοριακού χαρακτήρα και επιβεβαιωτική της Εγκυκλίου Αρ. 818. Επίσης η επιστολή του Γενικού Λογιστή ημερ. 23.4.88, δεν περιέχει καμιά εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της επιστολής του

25 ημερ. 11.2.88. Σκοπός των επιστολών ήταν η παραπομπή των αιτητών στη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία γνωστοποιήθηκε με την πιο πάνω Εγκύκλιο και η οποία μπορούσε να προσβληθεί σε διάστημα 75 ημερών από την εφαρμογή της.

30

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Προσφυγές.

35 Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Υπουργείου Οικονομικών όπως, μη καταβάλουν στους αιτητές την αύξηση του 4% για την υπερωριακή εργασία τους από 1.8.1986 μέχρι 30.6.1987.

Π. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

40 *Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Στις πιο πάνω προσφυγές που καταχωρήθηκαν σε ξεχωριστές ημερομηνίες και στα αρχικά τους στάδια η δια-

δικασία τους προχωρούσε ξεχωριστά, ακολουθώντας την πρακτική του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι προσφυγές που προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη πρέπει να συνεκδικάζονται από το Δικαστή ο οποίος είχε την πρώτη κατ' αριθμητική σειρά προσφυγή, δόθηκαν οδηγίες στις 8.2.1989 για συνεκδίκασή τους. 5

Οι δύο αιτητές στην προσφυγή Αρ. 350/88 ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:

"(Α) Δήλωση και/ή απόφαση του Σεβ. Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση με ημερ. 11.2.88 όπως μη καταβάλλουν στους αιτητές την αύξηση του 4% για τις απολαβές τους που εργάστηκαν υπερωριακά από 1.8.1986 είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή χωρίς αποτέλεσμα. 10
15

(Β) Δήλωση και/ή απόφαση του Σεβ. Δικαστηρίου όπως οι καθ' ων η αίτηση πράξουν ότι παρέλειψαν να πράξουν στις 11.2.1988."

Οι 140 αιτητές στην προσφυγή Αρ. 444/88 ζητούν την πιο κάτω θεραπεία: 20

"(Α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση με ημερ. 23.4.1988 όπως μη καταβάλλουν στους αιτητές την αύξηση του 4% για τις απολαβές τους που εργάστηκαν υπερωριακά από 1.8.86 είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή χωρίς αποτέλεσμα. 25

(Β) Δήλωση και/ή απόφαση του Σεβ. Δικαστηρίου όπως οι καθ' ων η αίτηση πράξουν ότι παρέλειψαν να πράξουν στις 23.4.88." 30

Αναφέρθηκα λεπτομερώς στις αιτούμενες θεραπείες γιατί από τη διατύπωσή τους, οι μεν αιτητές στην προσφυγή Αρ. 350/88 προσβάλλουν απόφαση των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 11. 2. 88, οι δε αιτητές στην προσφυγή Αρ. 444/88 προσβάλλουν απόφαση των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 23. 4. 88. 35

Τόσο τα γεγονότα όσο και τα νομικά σημεία πάνω στα οποία στηρίζονται και οι δύο προσφυγές είναι ταυτόσημα και στις δυο προσφυγές. Τα γεγονότα, όπως αναφέρονται στις προσφυγές των αιτητών, είναι σύμφωνα με τον ισχυρισμό των αιτητών τα πιο κάτω: 40

"1. Οι αιτητές είναι Τελωνειακοί Υπάλληλοι.

2. Οι αιτητές εκτός των ωρών εργασίας τους εργάζονται και υπερωρίες.

5 3. Με βάση το Νόμο 155 του 1987 ο βασικός μισθός των κρατικών υπαλλήλων αυξήθηκε από την 1.8.86 κατά 4%.

4. Οι καθ' ων η αίτηση κατέβαλαν την αύξηση του 4% στις υπερωρίες των αιτητών από τις 3.6.87 αντί από την 1.8.1986.

10 5. Οι αιτητές με επίτολή τους ημερ. 14.1.1988 ζητούσαν όπως τους καταβληθεί το 4% από την 1.8.1986 για τις υπερωρίες τους.

6. Οι καθ' ων η αίτηση με επιστολή τους ημερ. 11.2.88 αρνήθηκαν να τους το καταβάλουν.

15 7. Οι αιτητές ζητούν ως η αίτησή τους."

Στα πιο πάνω γεγονότα δε γίνεται καμιά αναφορά σε απόφαση των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 23.4.1988.

20 Τα νομικά σημεία τα οποία αναφέρονται και στις δυο προσφυγές είναι:

25 "1. Η απόφαση και/ή πράξη και/ή η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση αντίκειται προς το άρθρο 28 του Συντάγματος.

2. Οι καθ' ων η αίτηση δεν έλαβαν υπ' όψη το Νόμο 155 του 1987.

30 3. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν καθ' υπέρβαση εξουσίας.

4. Οι καθ' ων η αίτηση δεν ερμήνευσαν ορθά τους Νόμους και Κανονισμούς.

35 5. Οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από πλάνη περί τα πράγματα.

6. Περισσότεροι λόγοι θα δοθούν κατά τη δικάσιμο."

40 Συμπληρωματικά στα πιο πάνω γεγονότα είναι τα ακόλουθα:

Οι αιτητές ως Τελωνειακοί Υπάλληλοι, για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων τους εργάζονται υπερωρίες οι οποίες με βάση τους σχετικούς κανονισμούς υπολογίζονται πάνω στον εκάστοτε μισθό της θέσης τους.

Με βάση τον Περί Κρατικών Υπαλλήλων (Αύξεις των Μισθών και Συντάξεων) Νόμο Αρ. 155 του 1987, ο βασικός μισθός των κρατικών υπαλλήλων αυξήθηκε αναδρομικά από την 1.8.1986 κατά 4%, με κατώτατο όριο αύξησης £73.- ετησίως.

5

Η αύξηση αυτή ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης και των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων των Δημοσίων Υπαλλήλων και Συνδέσμων της Αστυνομίας που ενσωματώθηκε σε γραπτό μνημόνιο ημερομηνίας 2.6.1987, η οποία έτυχε της έγκρισης του Υπουργικού Συμβουλίου με απόφασή του της 3.6.1987 και σαν αποτέλεσμα της οποίας θεσπίστηκε ο Νόμος 155 του 1987.

10

Σύμφωνα με το πιο πάνω μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης και των Οργανώσεων "η αποζημίωση για υπερωριακή εργασία αναφορικά με την περίοδο μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας του σχετικού νόμου που θα διέπει την παραχώρηση της γενικής αύξησης στους μισθούς των κρατικών υπαλλήλων δεν αναθεωρείται. Η αυξημένη υπερωριακή αποζημίωση θα αρχίσει να καταβάλλεται από την ημέρα δημοσίευσης του νόμου αυτού".

15

20

Με τη θέσπιση του Νόμου 155/87, ο Διευθυντής Υπηρεσίας Δημοσίας Διοίκησης και Προσωπικού, με εγκύκλιό του ημερομηνίας 6.7.1987 και αρ. 818, ενημέρωσε όλα τα Κυβερνητικά Τμήματα για την εφαρμογή της πρόνοιας του Νόμου σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που επικύρωσε το μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ των Οργανώσεων των δημοσίων υπαλλήλων και της Κυβέρνησης, η οποία οδήγησε στη θέσπιση του σχετικού νόμου. Στην παράγραφο 4(γ) της πιο πάνω εγκυκλίου προβλέπεται ότι η αποζημίωση για υπερωριακή εργασία αναφορικά με την περίοδο από 1.8.1986 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας του υπό αναφορά Νόμου (30.6.1987) δε θα αναθεωρηθεί και ότι η αυξημένη υπερωριακή αποζημίωση θα αρχίσει να καταβάλλεται από την ημερομηνία αυτή.

25

30

35

Οι πρόνοιες της εγκυκλίου τέθηκαν σ' εφαρμογή αμέσως και με βάση το περιεχόμενό της λήφθηκαν μέτρα για την άμεση εφαρμογή των προνοιών της και την καταβολή των διαφόρων αυξήσεων σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου όπως αναφέρετο στην εγκύκλιο.

40

Το γεγονός ότι οι πρόνοιες της εγκυκλίου έτυχαν αμέσως εφαρμογής έγινε γνωστό σ' όλους τους ενδιαφερόμενους, συμπεριλαμβανομένων και των αιτητών, γιατί ήταν με βάση το πε-

ριεχόμενο της εγκυκλίου αυτής που οι πρόνοιες του Νόμου τέθηκαν σε πρακτική εφαρμογή.

5 Οι αιτητές για πρώτη φορά ήγειραν θέμα καταβολής αύξησης 4% στις υπερωρίες που εργάστηκαν από 1.8.1986 μέχρι της ημερομηνίας της δημοσίευσης του Νόμου, με επιστολές των δικηγόρων τους με ημερομηνία 14.1.1988.

10 Στην επιστολή των δικηγόρων των αιτητών στην προσφυγή Αρ. 350/88 αναφέρονται τα πιο κάτω:

15 "Έχουμε εντολή από τους πελάτες μας κ.κ. Παύλο Παπαπαύλου και Αντρέα Γεωργίου, Τελωνειακοί υπάλληλοι, να σας καλέσουμε όπως τους καταβάλετε το 4% για τις απολαβές τους που εργάστηκαν υπερωριακά από 1.8.1986.

Τυχόν άρνησή σας θα μας αναγκάσει να λάβουμε δικαστικά μέτρα εναντίον σας.

20 Παρακαλούμεν όπως έχουμε σύντομα την απάντησή σας.

Ευχαριστούμε."

25 Παρόμοια επιστολή, σύμφωνα με την έκθεση γεγονότων στην προσφυγή 444/88, έστειλαν και οι άλλοι αιτητές την ίδια ημερομηνία.

30 Οι καθ' ων η αίτηση με απάντησή τους στην απαίτηση των αιτητών, με ημερομηνία 11.2.88 δεν αποδέχτηκαν το αίτημα των αιτητών, γιατί σύμφωνα με την παράγραφο 4(γ) της εγκυκλίου του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοικήσεως και Προσωπικού με Αρ. 818 και ημερομηνίας 6.7.1987 "η αποζημίωση για υπερωριακή εργασία αναφορικά με την περίοδο μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας του πιο πάνω Νόμου μη αναθεωρηθεί".

40 Με μεταγενέστερη επιστολή τους με ημερομηνία 12.4.1988, που στάλθηκε στους καθ' ων η αίτηση, οι αιτητές επανήλθαν στο αίτημά τους. Οι καθ' ων η αίτηση, με επιστολή του Γενικού Λογιστή της Δημοκρατίας ημερομηνίας 23.4.1988, παρέπεμψαν τους αιτητές στο περιεχόμενο της επιστολής του Γενικού Λογιστή ημερομηνίας 11.2.1988, αντίγραφο της οποίας και επισύναψαν στην επιστολή τους.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των καθ' ών η αίτηση, στη γραπτή του ένσταση, ήγειρε τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις:

"1. Η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη με την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 146 του Συντάγματος και/ή η αίτηση ακύρωσης είναι χωρίς αντικείμενο. Η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση είναι νομοθετικής φύσης και/ή είναι στενά συνδεδεμένη με την ενάσκηση νομοθετικής λειτουργίας και/ή είναι πληροφοριακή και/ή βεβαιωτική προγενέστερης πράξης και/ή απόφασης και ως αποτέλεσμα, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αίτησης ακύρωσης.

2. Ο καθ' ου η Αίτηση ισχυρίζεται ότι η αίτηση ακύρωσης καταχωρήθηκε και/ή ασκήθηκε εκπρόθεσμα και ως εκ τούτου θα πρέπει να απορριφθεί."

Αναπτύσσοντας τα επιχειρήματά του στα νομικά σημεία των προδικαστικών ενστάσεων που ήγειρε ο ευπαιδευτος δικηγόρος των καθ' ών η αίτηση, ισχυρίστηκε ότι:

(α) Τόσο η επιστολή των καθ' ών η αίτηση της 11.2.1988, όσο και η επιστολή της 23.4.1988 δε συνιστούν εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά το περιεχόμενό τους είναι απλώς πληροφοριακό, σκοπός του δε ήταν η παραπομπή των αιτητών στη σχετική απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία γνωστοποιήθηκε με την εγκύκλιο Αρ. 818 τον Ιούλιο του 1987 προς όλους τους δημοσίους υπαλλήλους και τέθηκε σ' εφαρμογή από τον Ιούλιο του 1987. Προσβολή της απόφασης που περιέχεται στην εγκύκλιο μπορούσε να γίνει σε διάστημα 75 ημερών από την εφαρμογή της και κατά συνέπεια, δεδομένου ότι το περιεχόμενο των επιστολών με ημερομηνία 11.2.1988 και 23.4.1988 είναι πληροφοριακού και/ή βεβαιωτικού χαρακτήρα, οι προσφυγές είναι εκπρόθεσμες.

(β) Η διαφορά των αιτητών ως δημοσίων υπαλλήλων (εργοδοτούμενων) με τους καθ' ών η αίτηση (εργοδότες) είναι καθαρά οικονομικής φύσης και εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε πως ο Γενικός Λογιστής της Δημοκρατίας δεν εδικαιούτο να απορρίψει το σχετικό αίτημα των αιτητών, επικαλούμενος οποιαδήποτε εγκύκλιο της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. Ο νόμος είναι σαφής και δεν επιτρέπει τον περιορισμό της ισχύος του με βάση οποιονδήποτε περιορισμό οποιασδήποτε εγκυκλίου.

Δεν προτίθεμαι να επαναλάβω τα γεγονότα της υπόθεσης στα οποία έχω ήδη αναφερθεί και που αναφέρονται στο μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ των οργανώσεων των δημοσίων υπαλλήλων και της Κυβέρνησης, την έγκρισή του από το Υπουργικό Συμβούλιο και στη συνέχεια την προώθησή από την Κυβέρνηση σχετικού νομοσχεδίου και τη θέσπιση του Νόμου 155/87. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η εγκύκλιος με αρ. 818 για εφαρμογή των προνοιών του Νόμου σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και με βάση την επιτευχθείσα συμφωνία μεταξύ των οργανώσεων των δημοσίων υπαλλήλων κοινοποιήθηκε σε όλα τα κυβερνητικά τμήματα από τη Διεύθυνση της Υπηρεσίας της Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στις 6.7.1987. Οι πρόνοιες της εγκυκλίου τέθηκαν αμέσως σε εφαρμογή και με βάση τις πρόνοιες αυτές άρχισε αμέσως η καταβολή στους δημόσιους υπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων των αιτητών, των ευεργετημάτων που τους παρείχε ο νόμος.

Με βάση όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία βρίσκω πως η απόφαση με την οποία το αίτημα για αύξηση στην υπερωριακή αποζημίωση των δημοσίων υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένων των αιτητών, είχε καταστεί γνωστή σ' αυτούς με την εγκύκλιο Αρ.818 της 6.7.1987, σύμφωνα με την οποία δε θα τους καταβάλλετο αύξηση στην υπερωριακή αποζημίωση για την περίοδο από 1.8.1986 μέχρι 30.6.1987. Η επιστολή των καθ' ων η αίτηση μέσω του Γενικού Λογιστή της Δημοκρατίας δεν περιέχει καμιά νέα απόφαση που να ισοδυναμεί με εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά είναι καθαρά πληροφοριακού χαρακτήρα και επιβεβαιωτική της εγκυκλίου Αρ. 818, στην οποία γίνεται αναφορά στην εν λόγω επιστολή. Επίσης η επιστολή του Γενικού Λογιστή με ημερομηνία 23.4.1988 καμιά εκτελεστή διοικητική πράξη δεν περιέχει αλλά απλώς επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της προηγούμενης επιστολής με ημερομηνία 11.2.1988, αντίγραφο της οποίας επισυνάφθηκε στην εν λόγω επιστολή.

Με βάση τα πιο πάνω ευρήματα καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι πράξεις και/ή αποφάσεις που προσβάλλουν οι αιτητές, με ημερομηνίες 11.2.1988 και 23.4.1988 δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις που να μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος αλλά είναι πληροφοριακού ή επιβεβαιωτικού χαρακτήρα της εγκυκλίου Αρ.818 της 6.7.1987, η οποία εν πάση περιπτώσει δεν προσβλήθηκε εμπρόθεσμα.

Όσον αφορά την προσφυγή 444/88, εν πάση περιπτώσει θα έπρεπε να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη. Σύμφωνα με την έκθεση των γεγονότων, όπως αναφέρονται στην προσφυγή τους, οι αιτη-

τές ισχυρίζονται ότι με επιστολή τους ημερομηνίας 14.1.1988 ζήτησαν την καταβολή αύξησης των αποζημιώσεων για τις υπερωρίες τους η οποία απορρίφθηκε από τους καθ' ων η αίτηση στις 11.2.1988. Καμιά αναφορά δε γίνεται στην επιστολή των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 23.4.1988, παρ' όλο που όπως αναφέρουν στη θεραπεία που ζητούν, η απόφαση που προσβάλλουν λήφθηκε στις 23.4.1988. Όπως έχω ήδη αναφέρει πιο πάνω, η επιστολή με ημερομηνία 23.4.1988, όπως καθαρά φαίνεται από το περιεχόμενό της, είναι βεβαιωτική της επιστολής της 11.2.1988 και/ή πληροφοριακού χαρακτήρα. Εφ' όσον η εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλουν οι αιτητές, κατά τον ισχυρισμό τους, είναι η άρνηση των καθ' ων η αίτηση να ικανοποιήσουν το αίτημά τους που περιέχεται στην επιστολή των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 11.2.1988 και μια που η προσφυγή τους καταχωρήθηκε στις 17 Μαΐου 1988, έξω από τα χρονικά όρια των 75 ημερών που καθορίζει το Σύνταγμα, είναι εν πάση περιπτώσει εκπρόθεσμη.

Για τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Μια και κατέληξα στο πιο πάνω συμπέρασμα, δεν κρίνω αναγκαίο να ασχοληθώ με τα άλλα νομικά σημεία που τέθηκαν ενώπιόν μου.

Δεν κάνω διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.